ובשיחות הנ"ל לא בא לדחות עצם דבריהם שאי"ז דבר האסור, כי מילתא דפשיטא היא ולאו בשופטני עסקינן - אלא בא לתקן טעות עיקרית בהבנת ואמונת יהודים אלו, החושבים שיש להלעו"ז איזו בעלות ושליטה בעולם מכח עצמה רח"ל.

וזה מה שנתבאר דהכל הוא בריאת הקב"ה שלא ברא אלא לכבודו, ולכן, כל זמן שהוא בגדר של דברי הרשות, יש לנצלו לכבודו ית' בדרך החיוב. וק"ל.

מ.א.
- ברוקלין נ.י. -

ש ו נ ו ת

יג. בהגדה של פסח מובא בנוגע ליחץ בזה"ל: "ויקח מצה האמצעית ופורסה לשנים חלק אחד גדול מחבירו, וחלק הגדול יניח לאפיקומן, והקטן מניח בין הב' מצות" עכ"ל.

ובהערות של כ"ק אדמו"ר שליט"א על אתר. מביא שכ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע (ומובן אשר כן עשה גם בנו כ"ק מו"ח אדמו"ר) הי' שובר את האפיקומן לחמש חתיכות. - פעם נזדמן שנשבר לשש חתיכות והניח אחת הצידה -. ומבאר שזהו נגד ה' גבורות דיצחק שצריך להיות השבירה בה' גבורות, וזהו ההמתקה שלהם.

ולהעיר ממ"ש בספר השיחות ה'תש"ה עמוד 83 אות ב' בזה"ל: "אזוי ווי דער ציור פון אן אלף איז ג' קוין, פלעגט מען זיך נוהג זיין צוברעכן דעם אפיקומן אין דריי שטיקלעך, און הוד כ"ק אאמו"ר הרה"ק האט געזאגט, אז אויב מען טוט דאס ווי א תם איז אמת". עכ"ל.

שאול משה אליטוב
- תות"ל 885 -

יד. בלקו"ת הוצאה חדשה (תשד"מ) נדפסו הערות ותיקונים מכ"ק אדמו"ר שליט"א (בהוספה להנדפס ע"ע) ובהתחלת ד"ה ראו כי ה' נתן, מעיר כ"ק אד"ש וז"ל: דרכי' (תורה)...דרך (צדקה ומשפט - מצות) ולכן הקדים כאן כתובים לתורה, ע"כ.

ויש להעיר שהתחלת מאמר זה נמצא באוה"ת בשלח ע' תרנז (בתוס' הגהות מהצ"צ) ושם מובא הפסוק דרכי' דרכי נועם אחר הפסוק ושמרו דרך הוי' (וניתוסף שם עוד פסוק: ארחות ה' דרך ואמת).

* * *